

Zpěvník – Wabi Daněk

Obsah:

Wabi Daněk - Čím větší bloud tím tvrdší pád.....	2
Wabi Daněk - Co dál brácho.....	3
Wabi Daněk - Fotky.....	4
Wabi Daněk - Fram	5
Wabi Daněk - Hudsonský šífy.....	6
Wabi Daněk - Když jsem odcházel	7
Wabi Daněk - Mávej.....	8
Wabi Daněk - Nevadí.....	9
Wabi Daněk - Písen co mě učil listopad	10
Wabi Daněk - Rosa na kolejích.....	11

Wabi Daněk - Čím větší bloud tím tvrdší pád

^CHej, řekni mi, ^Ejak se smířit s ^{Ami}tvojí novou ^Fhrou,
^Chej, co není ^Gfér, nechci ^Chrát ^G,
^Cdo misek ^Eváhy skládám ^{Ami}vinu svou i ^Ftvou,
^Cčím větší ^Gbloud, tím tvrdší ^Cpád.

Jako dřív dál si lítám, věřím iluzím,
že všechno má smysl, cíl a řád,
co oči neuhlídaj', hlavu nemrzí,
čím větší bloud, tím tvrdší pád.

®: ^GNěkde ve tvé budoucnosti ^Cvelký ^Fbílý ^Cdům,
^Fčti si, co ti ^{Emi}na zeď zkoušel ^Gpsát
^Cchlap, co se ^Enevyhýbal ^{Ami}pošetilým ^Fsnům:
^Cčím větší ^Gbloud, tím tvrdší ^Cpád.

®: Až se jednou postavíš na roztančený svět
a neuslyšíš "jistě", samé "snad",
hej, myslí na blázna, který hledal větu vět:
čím větší bloud, tím tvrdší pád,
^Cmyslí na ^Eblázna, který ^{Ami}našel větu ^Fvět:
^Cčím větší ^Gbloud, tím tvrdší ^Cpád.

Wabi Daněk - Co dál brácho

G Kam se schováš, **Emi** brácho, **C** kam hlavu **G** dáš,
až **C** vítr a **G** déšť, ty **C** kapky **G** ledový,
ti **Hmi** na ramenou **C** začnou tančit **D** čardáš,
kam hlavu **C** dáš, hm, kam ji **G** dáš?

®: U **C** dobřejch lidí **D** vždycky najdu **G** jídla **G/F#** plnej **Emi** stůl
nebo **G** aspoň **G/F#** chléb a **Emi** sůl,
postel **C** nebo kousek místa někde v **D** podkroví,
u **C** dobřejch lidí **D** vždycky najdu **G** slovo **G/F#** vlíd **Emi** ný,
tam **G** přečkám **G/F#** zlý **Emi** dny,
jó, **C** tak mi brácha na otázku **D** odpoví,
on to **C** ví, hm, on to **G** ví.

Kam se schováš, brácho, kam hlavu
dáš,
až dusno a prach, to slunko srpnový
ti na ramena padne jako těžkej mrak,
co, brácho, pak, hm, co pak?

®:

3. Kam se schováš, brácho, kam hlavu
dáš,
až zásluhou aut a tuzeksovejch kont
ti všichni dobří lidi zmiznou jako dým,
co, brácho, s tím, hm, co s tím?

®: **C** Dobrý lidi **D** nejsou pára, **G** tomu
G/F# nevě **Emi** řím,
že **G** zmiznou **G/F#** jako **Emi** dým,
že **C** peníze je v darebáky **D** promění,
a **C** kdyby jednou **G** snad, tak radši
C prášky pro spa **G** ní,
C sladký dřímá **G** ní
Emi spánek beze **C** snů dva metry **D** pod
zemí,
bez sně **C** ní, hm, bez sně **G** ní.

Wabi Daněk - Fotky

Včera ^G uklízel jsem ^{Gmaj7} ve skříni,
a ^{G6} když jsem chumáč ^{Gmaj7} prachu ze dna
^{D7} zvedal,
tak znenadání našel jsem
ten sešit, co jsem kdysi marně ^G hledal,
měl desky z kůže ^{Gmaj7} králičí
a ^{G6} místy se už ^{Gmaj7} moli do něj ^{D7} dali,
však slabou vůni jehličí,
tu ani moli z něj už nedos ^G tali.

2. Tak sedl jsem si do křesla
a prolistoval sešit jedním dechem,
co stránka - kousek víkendu
vystříženej aparátem s měchem,
pár fotek party drsňáků,
co nevědí a zatím jenom tuší
a pod krempama širáků
jim odhodlaně odstávají uši.

®: Těm ^C fotkám nijak ^{Hmi} neuškodil
^{Ami} čas,
čas ^C inkasovat ^D chodil kolem ^G nás.

3. Jak listoval jsem stránkami
a v duch zase šlapal suchou travu,
nějakej bacil toulavej
si na svý poutí našel moji hlavu,
tak dal jsem sešit do kapsy

a starou tornu na záda si hodil
a vydal jsem se přes lesy
tam, kam jsem kdysi s touhle partou chodil.

4. Pak jsem se toulal z místa na místo
a přirovnával je k těm starým fotkám
a cestu střídal za cestou
a čekal, že je na jedný zas potkám,
zase to nekoneční bloumání
a stovky otázek a odpovědí
a slunce skloní hlavu do strání
a stráně budou mít zas barvu mědi.

®:

5. Já coural mezi skalami
a tušil, že co hledám, už tu není,
Tom občas píše z Panamy
a Danny, ten se dneska znovu žení,
i ostatní už sebral čas
a jako voda obrousil jim hrany
a z velikánských balvanů
na drobný písek semlel všechny plány.

6. Pak vařil jsem si snídani
a ze sešitu přikládal jsem listy,
skončilo mý hledání,
zejtra do něj vlepím zase čistý,
teď šlapu dolů k nádraží
a lidi kolem slepí jsou a hluší,
neslyší mý zpívání
a nevidí, že odstávaj' mi uši.

Wabi Daněk - Fram

Ami Zas mě to táhne o kus **Ami6** dál,
Ami zas nemám doma nikde **D** stání,
desítky důvodů si **Dmi** sháním,
E7 už abych na cestu se **Ami** **Ami6** dal.

Pelikán křídly zamával,
vítr je příhodný a stálý,
za námi slunce mosty pálí,
tak proč bych ještě vyčkával.

®: **Ami** Klenotník měsíc zavřel krám,
z výkladních skříní šperky **Emi** sklízí,
Dmi obrysy domů v dálce **Emi** mizí,
Dmi tak naposled ti zamá **E7** vám
z paluby lodi jménem **Ami** Fram.

Dávno už vyvětral se dým
mých věčných cigaret a dýmek,
ty žiješ jenom ze vzpomínek
a já se stále nevracím.

Námořní mapy pokryl prach,
mé knihy nikdo neutírá,
nevíš, zda právě neumírám
tam někde na ledových krách.

®: Klenotník měsíc zavřel krám,
z výkladu svoje šperky sbírá,
chlap jen tak lehce neumírá,
na modré lodi jménem Fram
tě za pár roků vyhledám.

Wabi Daněk - Hudsonský šífy

Ten kdo **Ami** nezná hukot vody
lopat **C** kama vířený jako **G** já, jako **Ami** já
Kdo hudsonský slapy nezná
sírou **G** pekla sířený,
ať se **Ami** na hudsonský **G** šífy najmout **Ami** dá,
G jo ho **Ami** ho

Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na
mělčinu vjel, málo zná, málo zná
Ten kdo neměl tělo ztuhlý
až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

®: **F** Ahoj, páru tam **Ami** hod',
ať **G** do pekla se dřívě dohra **Ami** bem
G Joho **Ami** ho, **G** joho **Ami** ho.

Ten, kdo nezná noční zpěvy
zarostlenejch lodníků, jako já, jako já
Ten kdo cejtí se bejt chlapem,
umí dělat rotyku
ať se na hudsonský šífy najmout dá,
jo ho ho

Ten kdo má na bradě mlíko,
kdo se rumem nevopil, málo zná,
málo zná
Kdo necejtí hrůzu z vody,
kde se málem utopil
ať se na hudsonský šífy najmout dá,
jo ho ho
®:

Kdo má roztrhaný boty,
kdo má pořád jenom hlad, jako já,
jako já
Kdo chce celý noci čuchat
pekelního ohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá,
jo ho ho.

Kdo chce zhebnout třeba zejtra,
komu je to všechno fuk,
kdo je sám, no jako já.
Kdo má srdce v správným místě,
kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá,
jo ho ho.
®:

Wabi Daněk - Když jsem odcházel

/: ^G když jsem odcházel, muzika ^D hrála, :/
/: ^G moje znejmi ^C lejší, ^D moje znejmi ^G lejší
^{Emi} z okna kouka ^G la, ^D z okna kouka ^G la. :/

/: Nekoukej z okna, pojd' radši se mnou, :/
/: a já tobě koupím, a já tobě koupím
sukni zelenou, sukni zelenou. :/

/: Sukni zelenou, ne tuze dlouhou, :/
/: abysi ty mohla, abysi ty mohla
vandrovat se mnou, vandrovat se mnou. :/

/: Povandrujeme přes hory-doly :/
/: a ty černý lesy, a ty černý lesy -
- naše komory, naše komory. :/

/: Tráva zelená - naše peřina, :/
/: tam budeme spávat a se milovávat,
holka rozmilá, holka rozmilá. :/

Wabi Daněk - Mávej

®:: ^EMávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej ^{E7}jen,
nic ^Anepomůže, že tu stojíš sama skoro celý ^Eden,
tak jen si ^{H7}mávej, mávej, ^Amávej, mávej a ^Edávej ^Asbo ^Ehem.

Jó, ^Anemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
když ^Eprásknu do kočáru a rukou zamávám
a ^{H7}cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",
tak ^Etohle je to pravý, jó, ^{H7}já už nechci ^Evíc.

®:

Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
a na jazyku noty a pod pažema sůl
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
a žlutý pero žlůví, jó, to je život můj.

®:

+ tak jen si ^{H7}mávej, mávej, ^Amávej, mávej a ^Edávej ^Asbo ^Ehem.

Wabi Daněk - Nevadí

^A Napůl jako hrou a ^E napolovic vážně,
čerstvou ^D maturitou zmužnělý ^A,
chtěl jsi dobýt svět, a ^E svět se tvářil vlažně
na tvý ^D bubnování nesmě ^{A E} lý,
^A hlavu plnou věd a ^E nadějí svý mámy,
zkoušky ^G přijímací, ^D potom ^A pád, ^E
^A znalosti jsi měl, cos' ^E neměl, byli známí,
takže ^D litujeme, za rok ^A snad,
^{Hmi} a tehdy ^{F#+} poprvé jsi ^{Hmi 7} řekl:
^E Nevadí, zase ^A bude líp.

Pomalů šel rok, a zase stejná škola,
čekáš předvolání každě den,
předvolání máš, a na něm: vlast tě volá,
takže za dva roky s úsměvem,
dva roky vzal čert, a za nějaký týden
stojíš na radnici s holčkou svou,
bylo to s ní fajn, tys věřil, že to vyjde,
kde tvý nebetyčný plány jsou,
a tehdy podruhé jsi řekl:
nevadí, zase bude líp.

Neměli jste byt a vlastně ani prachy,
prej, že ve dvou se to táhne líp,
jenže už jste tři, a máma s dvěma bráchy,
starej dvoupokoják - špatnej vtip,
tak jste žili rok v tý supertěsný kleci,

vzteky vysušení jako troud,
potom jeden den si žena vzala věci,
další připomínky řešil soud,
a tehdy potřetí jsi řekl:
nevadí, zase bude líp.

Už jsi dlouho sám a věci, co se stanou,
se tě nedotýkaj', byl jsi bit,
všechno už jsi vzdal a postavil se stranou,
vzal sis dovolenou, chceš mít klid,
osamělý dům u rychlíkové trati,
oči za záclonou zapranou,
vlaky jedou dál a málokdy se vrátí,
život nemá brzdu záchrannou,
tak řekni sakra to svý
"nevadí, zase bude líp" ...

Wabi Daněk - Písen co mě učil listopad

G Málo jím a **C** málo spím a **G** málokdy tě **C** vídám
G málokdy si **Hmi** nechám něco **Ami** zdát **D**
C doma nemám **G** stání už **Emi** od jarního **C** tání
F cítím že se blíží listo **G** pad...hmmm

®: Listopado **F** vý písne **C** od léta už **G** slýchám,
vítr ledo **Ami** vý **C** přinesl je **G** k nám.
Tak mě neče **F** kej dneska **C** nikam nepos **G** píchám,
listopado **Ami** vý **C** písni naslou **G** chám...

Chvíli stát a poslouchat jak vítr větve čistí
k zemi padá vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí
vím že právě zpívá listopad.

®:

Dál a dál tou záplavou co pod nohou se blýská
co mě nutí do zpěvu se dát
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
písen co mě učil listopad.

®:

Wabi Daněk - Rosa na kolejích

C Tak jako jazyk **F6** stále na **F#6** rá **G6** ží
na vylomený **C** zub
tak se vracím **F6** k svému ná **F#6** dra **G6** ží
abych šel zas **C** dál
Přede mnou stíny se **G** plouží
a **Ami** nad krajinou **F#dim** krouží
podivnej **F6** pták, **F#6** **G6** pták nebo **C** mrak.

®: Tak do toho **F6** šlápní ať **G6** vidíš kousek **C** světa
vzít do dlaní **F6** dálku **G6** zase jednou **C** zkus
telegrafní **F6** dráty **G6** hrajou ti už **C** léta
to nekonečně **F6** dlou **F#6** hý **G6** mono **F#6** tón **F6** ní **C** blues
C Je ráno, je ráno.

Nohama **F6** stí **F#6** ráš **G6** rosu na **F#6** **F6** **C** ko le jích
nohama **F6** stí **F#6** ráš **G6** rosu na **F#6** **F6** **C** ko le jích.

Pajda dobře hlídá pocestní co se nocí toulaj
Co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál
Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí
celej svůj dům - deku a rum.

®: